

Het leven en de dood

De huisarts, ooit een man of vrouw met niet alleen geleerdheid maar ook met veel gezond verstand, beoefende destijds spontaan de gepersonaliseerde geneeskunde die men heden nog slechts nastreeft, nu zij quasi onmogelijk is geworden. De huisarts immers werd vervangen door een 'team' - een veramerikaanse versie van de term 'ploeg', vanwege de kernmacht achter de deur: een eeuw geleden spraken zij Frans, de zich elitair wanende stervelingen, vanwege Napoleon, de massamoordenaar naar wie bonbons worden genoemd, kostelijke likeuren en exquise eethuizen maar heden delen de *States* de lakens uit. En niet alleen het woord 'team' komt van de usurpatoren, ook het ploegengedoe zelf is een kind van de hoogheidswaanzin. De persoon wordt eerst vervangen door het team dat zeer in tegenstelling tot de man of vrouw met zijn of haar liefde voor het beroep, 24/7 onbereikbaar is geworden. Vervolgens wordt het team door het netwerk ingekapseld en dat laatste blijkt een blikken doos vol chips, zeg maar een trommel gevuld met koeken - 'cookies' in de Yankee taal - een blikken trommel, die lawaai maakt en alwetendheid veinst doch die elke verantwoordelijkheid ontvlucht. Dit maar om te zeggen: mijn gezondheid en de uwe zijn niet langer in handen van een mens die ons goed kent en die ons poogt te helpen als wij daarom verzoeken want voortaan maken wij deel uit van een populatie die 'volksgezond' moet zijn, zoals ook de economie gezond moet zijn, ongeacht het feit dat dit ten koste gaat van mijn en uw portemonnee.

Vergeten wordt dat gezondheid helemaal geen eigenschap van een volk kan zijn, evenmin als het een eigenschap kan zijn van een economie. De staat en de economie zijn menselijke middelen die het tot doel hebben geschopt - u raadt het al: ten koste van het eigenlijke doel dat wij ooit waren. Sindsdien zijn wij nog slechts de middelen.

Ja, wij dienen alleen nog maar om aan levenloze systemen een air

van vitaliteit te geven. En dat betekent letterlijk dat het levende nu in de dienst staat van de dood. Geen wonder dat het orgelpunt van deze waanzin de slachtbank van de oorlog is.

(J.B., 11 mei 2026)